

For at faa et Overblik over de nævnte Foreningers Virksomhed indhentede jeg vedlagte statistiske Dplysninger, hvoraf fremgaar, at Foreningerne ere meget velhavende, idet de have en Formue af gennemsnitlig ca. 37 Kr. pr. Medlem, medens de anerkendte Sygekasser kun have ca. 11 Kr. pr. Medlem.

Vel have de paagældende Foreninger ogsaa andre Formaal end Sygekassevirksomhed, uden at det af de foreliggende Dplysninger nøjagtig kan opgøres, hvor stor en Del af Formuen man kan betragte som Reservecapital for Sygekassevirksomheden for sig. Men efter et Skøn, bygget paa Dplysningerne i sidste Kolonne i vedlagte Opgørelse, synes dog en betydelig Del af den samlede Formue at maatte betragtes som en Sygehjælpsfond.

Af Kolonne 2 i vedlagte Opgørelse fremgaar endvidere, at over en Fjerdedel af Medlemmerne allerede ere Medlemmer af anerkendte Sygekasser, og at af de øvrige over Halvdelen maa antages at være under 45 Aar og saaledes, hvad Aldersbetingelsen angaar, let maa kunne blive optagne i bestaaende anerkendte Sygekasser.

De nævnte Foreninger savne dernæst som Regel en lokal Begrænsning, saa at de have Medlemmer spredte over et større Territorium, hvorfor de vanskeligt ville kunne kontrollere Medlemmerne, og altsaa let udsættes for at blive misbrugte. Under saadanne Forhold er Statsstiftud næppe anbefalelsesværdigt.

I hvert Fald synes det efter Sygekasselovens Fremkomst unaturligt at give Statsstiftud til et større Antal Sygekasser, der ikke ere undergivne Statskontrol.

Endelig foreligger ingen fyldestgørende Dplysninger om, hvorvidt Medlemmerne gennemgaaende ere ubemidlede i Sygekasselovens Forstand, hvilket dog maatte være Forudsætningen for at hbe dem Statsstiftud.

Seg kan saaledes ikke anbefale det omhandlede Andragende.

(Underskrift.)

Til Indenrigsministeriet.